

Repertoriumnummer 2023/
Datum van uitspraak 6 maart 2023
Rolnummer 2022/AB/217
Beslissing waartegen beroep 18/262/B

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

elfde kamer

Arrest

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - vorderingen collectieve schuldenregeling
tegensprekelijk arrest t.a.v. de h. P1 en de schuldbemiddelaar Mr. Md. en bij
verstek t.a.v. alle andere partijen
definitief
kennisgeving met ter post aangetekende brief (art. 1675/16, §3 Ger. W.)

De h. P1, wonende te ...,
appellant, die in persoon verschijnt op de openbare zitting,

tegen:

1. **C1**, Hypothecair kredietinstelling;
2. **A1**, Vlaams Gewest, Belastingdienst;
3. **A2**, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie der Inning en Invordering, Cel Collectieve Procedure;
4. **H.**, Ziekenhuis;
5. **C2**, Kredietinstelling;
6. **B.**, Bank;
7. **C3**, Kredietverzekeraar;
8. **E1**, Energiebedrijf (gas en elektriciteit);
9. **A3**, Gemeentebestuur;
10. **R.**, Incasso-onderneming;
11. **S1**, Handelsmaatschappij (vastgoedmakelaar)

12. **S2**, Handelsmaatschappij;

13. **A4**, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie der Inning en Invordering, Cel Collectieve Procedure;

14. **E2**, Watermaatschappij;

15. **E3**, Energiebedrijf (gas en elektriciteit);

Partijen sub 1 tot 15 : schuldeisers, geïntimeerde partijen, die niet verschijnen en niet vertegenwoordigd worden op de openbare terechtzitting,

In aanwezigheid van:

Mr. Md., schuldbemiddelaar, met kabinet gevestigd te ..., die in persoon verschijnt op de openbare terechtzitting.

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit, waarbij het arbeidshof:

- rekening hield met:
 - de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
 - de wet van 10 oktober 1967 houdend het Gerechtelijk Wetboek, in het bijzonder de art. 1025 tot 1034 en 1675/2 tot 1675/19 van dit wetboek;
- en kennis nam van de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:
 - de beschikking (“speciale machtiging”), uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 18de kamer, op 9 februari 2022 (AR 18/262/B);
 - het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd bij de griffie op 14 maart 2022;
 - de besluiten, neergelegd door de schuldbemiddelaar op 25 maart 2022;
 - de beschikking (art. 747 §2 Ger.W.) van 1 juli 2022 waarmee conclusie-termijnen en een rechtsdag bepaald werden.

De partijen die verschenen zijn op de zitting van 6 februari 2023 werden gehoord, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

1 FEITEN, RECHTSPLEGING EN VORDERING IN GRAAD VAN BEROEP

1.1

Bij beschikking van 20 augustus 2018 van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling uitgaande van de h. P1 toelaatbaar verklaard en werd Me Md. aangesteld als schuldbemiddelaar. De totale schuldenlast van de h. P1 komt neer op 47.667,52 euro in hoofdsom (met accessoria ten belope van 1.929,21 euro bijgeteld: 49.596,73 euro). De h. P1 is eigenaar van een onroerend goed. Voor de aankoop van dit onroerend goed ging de h. P1 in 2016 een hypothecair krediet aan bij C1. De h. P1 ontleende een kapitaal van 304.700 euro, terugbetaalbaar over 25 jaar, waarbij de maandelijkse aflossing 1.407,92 euro bedraagt. De h. P1 verhuurt dit onroerend goed en huurt zelf een appartement (huur die ontvangen wordt voor het onroerend goed is hoger dan de huur die verschuldigd is voor het appartement). De h. P1 wenst zijn onroerend goed te verkopen aan de huidige huurder, doch dit proces verloopt om diverse redenen moeizaam.

Ook het uitwerken van een ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling verloopt niet zonder problemen. Op 20 januari 2022 schreef de schuldbemiddelaar het volgende aan de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel:

“[...]

Nu het verzoek tot herroeping naar de rol werd verzonden ‘moet’ ik verder met het dossier.

1

In het verleden werd een verzoek tot HOM moratorium-plan neergelegd. U verzocht mij een MAR uit te werken en de schuldeisers en verzoeker voor te leggen. Op 08/10/20 werd een MAR uitgewerkt en verzonden.

Twee schuldeisers hebben dit plan geweigerd, te weten FOD FIN (A2 en A4) en C1.

Vooral de weigering van deze laatste schuldeiser zit flink in de weg.

2

Bij aanvang van de CSR – en ondanks het feit dat hij hoge leefgeldten ontving – liet verzoeker gedurende 5 maanden na de hypothecaire lening aan C1 te betalen voor de woning die hij wenst te verkopen aan de h. P2.

Het lijkt logisch dat wanneer verzoeker huurinkomsten ontvangt, de hypothecaire lening ook wordt betaald.

Verzoeker heeft hierdoor een boedelschuld gecreëerd.

Het betreft $5 \times 1.407,92 = 7.039,60$ EUR (+ ev. nalatigheidsintresten).

Vanaf februari 2019 is de hypothecaire lening tbv. 1.407,92 EUR steeds via mijn tussenkomst geregeld uit de maandelijkse huurinkomsten van 2.000 EUR.

3.

Wil ik de hypothecaire schuldeiser meekrijgen in de MAR, dan moet er een oplossing komen voor de boedelschuld.

Het lijkt mij ook logisch dat de rechter daartoe ook eerst machtiging verleent. Het gaat immers om een zeer grote som (die weliswaar beschikbaar is op de bemiddelingsrekening).

Ik moet bijgevolg afweging maken tussen een aantal elementen, zo o.m.:

- *Het nalaten van de h. P1 van het betalen van de hypothecaire schuld gedurende 6 maanden, ondanks het feit dat hij er leefgeld voor ontving;*
- *Het niet-maximaliseren door de h. P1 in de eerste 6 maanden van de CSR van zijn inspanningen naar de schuldeisers toe;*
- *Wat met veel moeite werd opgespaard op de bemiddelingsrekening moet nu ingezet worden om het nalaten van verzoeker 'te repareren';*
- *Het niet regelen van de maandelijkse hypotheek valt alleen te verantwoorden zo er daar geen 'huurinkomsten' zouden tegen over staan;*
- *Positief daarentegen is dat na een jaar daartoe te zijn uitgenodigd, verzoeker nu eindelijk (!) een advocaat heeft geraadpleegd, te weten Me Ad. (...). Hoe dit de verkoop van het onroerend goed gaat beïnvloeden, valt niet te voorspellen.*
- *Verzoeker heeft ook een inspanning gedaan om via de notaris een bemiddeling op te zetten met de kandidaat-koper en diens advocaat. Ik kan evenwel inhoudelijk de gevoerde bemiddeling niet beoordelen. De inhoudelijke elementen waarop geen akkoord konden worden bekomen, zijn mij niet bekend. Ik weet bijgevolg niet hoever partijen van elkaar zitten om een akkoord te vinden.*

Vooruitgaan in het dossier via een tussen te komen machtiging, betekent dat het nalaten van verzoeker toch zal worden beloond en 'ingedekt'. Wat is 'opgespaard op de bemiddelingsrekening' neemt er disproportioneel mee af.

4.

Discussie is of de hypothecair recht heeft op nalatigheidsintresten op de schulden ontstaan na de toelaatbaarheid.

De toelaatbaarheid heeft in principe tot gevolg dat de intresten worden geschorst.

Cass. heeft in het verleden gesteld dat intresten verschuldigd IN de boedel kunnen 'hernemen' indien het MAR daarin voorziet.

Het gaat in dezer om een nieuwe schuld uit het nalaten van betalen na de toelaatbaarheid, zodat kan worden verdedigd dat er intresten verschuldigd zijn op wat

is nagelaten na de toelaatbaarheid. Immers lijkt het mij dat C1 daarvoor (althans volgens de Nederlandstalige rechtspraak en rechtsleer) kan uitvoeren.

Knarsetandend kan ik moeilijk anders dan machtiging te vragen de boedelschuld (verhoogd met de nalatigheidsintresten) aan C1 te regelen, in de hoop daarmee vooruitgang te kunnen boeken in het bereiken van een MAR, zonder dat evenwel uit deze machtiging mag of kan worden afgeleid dat de nalatige houding van verzoeker daarmee wordt ingedekt of beloond.”

Met een beschikking van 9 februari 2022 sprak Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel zich, op basis van de voorgelegde stukken, uit over dit verzoek. De arbeidsrechtbank besliste:

“[...]

De rechtbank sluit zich aan bij de zienswijze van de schuldbemiddelaar, die hierboven integraal overgenomen werd. De rubriekrekening laat toe om deze boedelschulden te betalen, zij het dat de reserve hierdoor fel slinkt. De betaling is uiteindelijk in het belang van de schuldeisers omdat er hiermee vooruitgang geboekt kan worden bij het opstellen van een minnelijke aanzuiveringsregeling. Enkel daarom verleent de rechtbank de gevraagde machtiging.

[...]

De rechtbank verleent machtiging om de boedelschuld van 7.039,60 euro (+ eventuele nalatigheidsintresten) aan C1 te betalen via de rubriekrekening.”

1.2

Met een verzoekschrift tot hoger beroep dat op 14 maart 2022 werd neergelegd bij de griffie van het arbeidshof te Brussel tekende de h. P1 hoger beroep aan tegen deze beschikking van 9 februari 2022.

Zijn vordering zoals geformuleerd in dit verzoekschrift (bij gebreke aan conclusie) luidt:

“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Derhalve de beschikking dd. 9 februari 2022 van 18de kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, in de zaak met A.R. 18/262/b inzake de verzoeker tegen de hierboven vermelde schuldeisers, nietig te verklaren;

Het arrest uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling noch kantonnement.”

2 ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

2.1

Uitspraken die niet de beschikking van toelaatbaarheid, de beëindiging of herroeping van de collectieve schuldenregeling, de herroeping van de beschikking van toelaatbaarheid of een derdenverzet tegen de beschikking van toelaatbaarheid betreffen, worden bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht (art. 1675/16 §2 en 3 Ger.W.). De kennisgeving geldt als betekening (art. 1675/16 §4 Ger.W.). Dit betekent dat het hoger beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van één maand (art. 1051 Ger.W.) vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd (art. 53bis, 2° Ger.W.).

De aangetekende brief waarmee de beschikking verstuurd werd, werd op 14 februari 2022 aan de postdiensten overhandigd. Dit betekent dat de beroepstermijn van één maand een aanvang nam op 17 februari 2022. De h. P1 tekende hoger beroep aan op 14 maart 2022. Het hoger beroep is tijdig.

2.2

Ook de vormvoorwaarden voorgeschreven in art. 1057 Ger.W. werden nageleefd.

2.3

Dat het verzoekschrift hoger beroep tijdig werd neergelegd en beantwoordt aan de vormvoorschriften, betekent niet automatisch dat het hoger beroep daarmee sowieso ontvankelijk is. De schuldbemiddelaar voert aan dat de h. P1 geen belang heeft bij het instellen van hoger beroep tegen de beschikking van 9 februari 2022.

Art. 17 Ger.W. bepaalt dat de rechtsvordering niet kan worden toegelaten indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om ze in te dienen. Dezelfde voorwaarden gelden voor wat betreft het instellen van hoger beroep. In burgerlijke zaken kan een partij hoger beroep instellen indien haar belangen geschaad worden door de beroepen beslissing (zie en vgl. Cass. 9 december 2022, AR C.21.0518.N, <https://juportal.be>). Het belang moet een persoonlijk en rechtstreeks belang zijn (zie en vgl. Cass. 7 februari 2022, AR C.21.0164.N, <https://juportal.be>). Een partij heeft geen belang om hoger beroep in te stellen tegen motieven van een beslissing die geen veroordeling inhouden, ook al zijn die motieven nog zo onaangenaam (P. VAN RILLAER, "Art. 1050 Ger.W." in X., *Gerechtigd recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, I, Deel IV, Boek III, Titel III, Hfdst. I, Ger.W. 1050-1 - Ger.W. Art. 1050-29 (29 p.) (p. Art. 1050-17, randnr. 31).

Het arbeidshof is van oordeel dat de h. P1 inderdaad geen belang heeft bij het instellen van hoger beroep tegen de beschikking van 9 februari 2022. Deze beschikking schaadt immers zijn belangen niet. Hij voert aan dat de beschikking door de betaling aan C1 te machtigen de gelijkheid tussen de verschillende schuldeisers doorbreekt. De h. P1 is evenwel geen schuldeiser in deze collectieve

schuldenregeling, doch de verzoekende partij. Wie mogelijks een belang zou kunnen hebben bij het aantekenen van beroep tegen de beschikking in kwestie, zijn de overige schuldeisers, doch niet de h. P1 zelf. Alle schuldeisers werden opgeroepen in het kader van deze procedure voor het arbeidshof, doch geen enkele verscheen of liet zich vertegenwoordigen.

Daarenboven en volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat de h. P1 uit het oog verliest dat het wel degelijk mogelijk is om de gelijkheid tussen de schuldeisers te doorbreken. Art. 1675/7 §3 Ger.W. bepaalt immers:

*“§ 3. De beschikking van toelaatbaarheid houdt voor de verzoeker het verbod in om, **behoudens toestemming van de rechter** :*

- enige daad te stellen die een normaal vermogensbeheer te buiten gaat;
- **enige daad te stellen die een schuldeiser zou bevoordelen**, behoudens de betaling van een onderhoudsschuld voor zover deze geen achterstallen betreft;
- *zijn onvermogen te vergroten.”* (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

Met toestemming van de rechter is het dus mogelijk om de principiële gelijkheid van de schuldeisers te doorbreken. Via dergelijke machtiging kan toegelaten worden dat een hypothecaire lening verder wordt betaald, met inbegrip van interesten (zie en vgl. C. BEDORET, “Le RCD et... la résolution du contrat de crédit hypothécaire”, *B.J.S.* 2021, nr. 2, p. 4; I. MESTDAGH, *Le règlement collectif de dettes*, Wolters Kluwer Belgium, Luik, 2022, 928).

De h. P1 werd op 20 augustus 2018 tot de collectieve schuldenregeling toegelaten en zoveel jaren later kon er nog altijd geen minnelijke aanzuiveringsregeling uitgewerkt worden. Uit de bestreden beschikking blijkt dat de rechter de beslissing waarbij hij de schuldbemiddelaar machtigde om de betaling te verrichten aan C1 juist genomen heeft in het belang van de schuldeisers zodat er eindelijk vooruitgang geboekt kan worden bij het opstellen van een minnelijke aanzuiveringsregeling.

Dat de h. P1 zich niet kan vinden in een aantal van de overwegingen die de schuldbemiddelaar vermeldt in zijn verzoek waarin hij de houding van de h. P1 -zoals die door de schuldbemiddelaar gepercipieerd wordt- op de korrel neemt en die door de arbeidsrechtbank worden overgenomen, is mogelijk onaangenaam voor de h. P1 om te lezen, doch verleent hem niet het vereiste belang om tegen de uiteindelijke beschikking beroep aan te tekenen.

Aangezien de h. P1 niet beschikt over het vereiste belang om beroep in te stellen tegen de beschikking van 9 februari 2022 kan zijn beroep niet toegelaten worden en is het dus onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN

BESLIST HET ARBEIDSHOF

De Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werd nageleefd.

Het arbeidshof spreekt recht op tegenspraak t.a.v. de h. P1 en Me Md., en bij verstek t.a.v. alle andere partijen.

Het arbeidshof verklaart het hoger beroep van de h. P1 onontvankelijk.

Het arbeidshof verzendt bij toepassing van art. 1675/14 §2 Ger.W. de zaak terug naar de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, voor verdere behandeling als naar recht.

Kosteloze procedure.

Aldus gewezen en ondertekend door de elfde kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Het arrest wordt uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 11^e kamer van het arbeidshof te Brussel, op 6 maart 2023 door :

Annelies GIELEN,
Mevr. ...,

raadsheer
griffier